

Життя та театральний шлях Люціана Квецінського

Підготувала студентка групи ПМЛ(со)-12

Яцюк Яна

Люціан Квецінський народився 1848 року у Варшаві, театральну освіту здобув у Драматичній школі під керівництвом професора Яна Хенцінського (1826-1874), відомого польського актора, режисера і письменника. Люціан Квецінський успішно дебютував на сцені у 1866 році, і з того часу виступав на сценах театрів у Познані, Лодзі, Варшаві і Кракові. З 1880 до 1892 року виступав у Львівському театрі, був улюбленцем публіки, загравав багато цікавих ролей з польського і зарубіжного репертуару. У 1892 році запрошений на посаду директора професійного польського театру ім. Александра Фредра у Станіславові.

За театр заплатив життям...

Про прибуття Квецінського до Станіславова «Кур'єр Станіславівський» писав: «Не можна було зробити більш вдалого вибору. Новий директор Станіславівського театру Люціан Квецінський у 1880 році відсвяткував вже свій акторський ювілей – працював у театрі понад 25 років і мав славу видатного актора... Він був середнього зросту, дуже елегантний з красивими рисами обличчя, швидкими очима, пластичний у рухах. Квецінський відповідав усім вимогам на амплуа драматичного актора: він був дуже інтелігентним, мав м'який голос, що бринів металом і володів ним віртуозно... Не можна забути його чудової дикції, яку він з часом довів до досконалості. Квецінський добре розумів, що сцена вимагає перш за все ясної, виразної вимови, хто її не мав втратив найважливіший елемент, яким володіє актор».

18 квітня 1892 року – відбулося відкриття театру. Святкування розпочалося увертюрою з опери Монюшка «Галька», яку виконав військовий оркестр 48 полку піхоти, потім глядачі переглянули драматичну віршовану п'єсу «На передодні», написану поетом Россовським.

Відгуки на постановку п'єси друкувалися не тільки в газетах, а й приходили у формі телеграм з Варшави, Кракова, Перемишля, Стрия, Коломиї.

У пресі писали про велику роботу театрального колективу, успіх сезону був заслугою Квецінського і його дружини Антоніни –відомої львівської акторки, яка полюбилася мешканцям Станіслава.

У квітні 1893 року у місті відзначали річницю створення театру. За 8 місяців в театрі було показано 118 вистав, твори польських драматургів – 76, перекладаних – 39. За жанром переважали комедії та водевілі, але були і трагедії, побутові та історичні драми. Наступний театральний сезон розпочався 16 вересня 1893 року, але, на жаль, цієї осені публіка перестала ходити до театру. Причиною цього була епідемія холери, яка шаліла у Галичині.

Люціан Квецінський усіма силами намагався врятувати театр, він стукав у всі двері, просив про фінансову допомогу. Але невдовзі на нього чекала прикра новина про те, що його дружина Антоніна підписала контракт з дирекцією Львівського театру і відмовилася далі працювати у Станіславові. Це змусило Квецінського написати заяву до Музичного товариства про розірвання контракту, який би мав діяти ще 4 роки, пояснив свої дії фінансовою неспроможністю виконати взяті на себе зобов'язання. 18 грудня 1893 року він склав із директорські зобов'язання і повернувся у Львів.

Несподівано для родини і друзів він 2 липня 1894 року закінчив життя самогубством. Йому забракло бажання жити.

Лише 2 роки керував Люціан Квецінський польським театром ім. Фредра у Станіславові. Його праця важка і невдячна.

Гарячий патріот, знавець сцени, талановитий актор і режисер, людина бездоганної репутації, Квецінський користувався у Станіславові загальною повагою і назавжди залишився в пам'яті його мешканців.